

Stakkars barn

TEKST

Eilert RingdalPUBLISERT 1. november 2004

I neste uke kommer en pasient som i siste time hadde sjokkerende beskrivelser av hva hun gjør med sitt barn. Er dette sant, og det er jeg sikker på at det er, så er det grov barnemishandling og ikke bare en tvilsom omsorgssituasjon. Kan jeg ta kontakt med barnevernet, eller må jeg ha tillatelse fra moren – som jo er overgriperen – til å se bort fra taushetsplikten?

Skremt

Etter barnevernloven har du plikt, og ikke bare rett, til på eget initiativ å ta kontakt med barnevernet når du har grunn til å tro at barn blir mishandlet eller det foreligger andre former for alvorlig omsorgssvikt. Du har også plikt til å gi de nødvendige opplysningene, men heller ikke mer. Det er ditt skjønn som psykolog som avgjør hvilke opplysninger som er nødvendige for formålet. Uansett hvem som er din pasient, så er det hensynet til barnet som er avgjørende for hvilke opplysninger du har plikt til å gi videre. Du har for eksempel ingen plikt til å vurdere pasientens totale omsorgsevne. Du har ingen plikt til å ta dette opp med din pasient først, men ut fra en konkret vurdering i det enkelte tilfellet, kan det være hensiktsmessig å ta problemstillingen opp med pasienten. På Sosial og helsedirektoratets hjemmeside, www.shdir.no, under regelverk og taushetsplikt, finner du mer om dette i rundskriv IS-8/2004.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 41, nummer 11, 2004, side

TEKST

Eilert Ringdal, Forhandlingssjef i Psykologforeningen